

Алексеев Александр Алексійович
кандидат педагогічних наук,
старший викладач кафедри спорту і
спортивних ігор
*Кам'янець-Подільський національний
університет імені Івана Огієнка
м. Кам'янець-Подільський, Україна*

СТАН ЗДОРОВ'Я ШКОЛЯРІВ ЯК АКТУАЛІТЕТ ПРОФЕСІЙНОЇ ПІДГОТОВКИ МАЙБУТНІХ УЧИТЕЛІВ ФІЗИЧНОЇ КУЛЬТУРИ ДО ОРГАНІЗАЦІЇ ІНДИВІДУАЛЬНОЇ РОБОТИ З УЧНЯМИ

Здоров'я нації в наш час розглядається як показник цивілізованості суспільства та якості життя його громадян. Відповідно до резолюції ООН № 38/54 від 1997 року здоров'я населення вважається головним критерієм доцільності й ефективності функціонування всіх без винятку галузей державної діяльності. Здоров'я дітей і молоді особливо важливе, адже, за оцінкою фахівців, приблизно 75% хвороб у дорослих є наслідком умов життя в дитячі та юнацькі роки [1, с. 93].

Критичним є той факт, що чисельність населення України впродовж останніх десяти років знижується. Причинами такої ситуації є різні фактори, однак на нашу думку, однією з головних є погіршення стану здоров'я як дорослого, так і дитячого населення України. Так, за даними Центру медичної статистики збільшується як загальна кількість захворювань, так і кількість на 100 тисяч людей.

Своєю чергою співробітники Українського Центру державного санітарно-епідеміологічного нагляду констатують, що за останні п'ять років у нашій країні зменшилася кількість дітей і підлітків більш ніж на 550 тисяч, природний приріст населення з 2018 року стає негативним, народжуваність знижується, а смертність збільшується. Як відзначають фахівці, стан здоров'я учнів загальноосвітніх шкіл за останні роки також викликає обґрунтовану тривогу й характеризується як катастрофічний. Український центр медичної статистики фіксує структуру й рівень захворюваності дітей за класами недуг серед різних вікових категорій учнівської молоді

України відповідно до звертань у лікувально-профілактичні заклади за 2018 рік (таблиця 1) [4].

Таблиця 1.

Рівень захворюваності за класами серед дітей та підлітків

Найменування класів захворювань	Підлітки (15-17 років)		Діти (0-14 років)	
	На 100 тис. відповідного населення	Питома вага (%)	На 100 тис. відповідного населення	Питома вага (%)
Усі захворювання	82402,8	100,0	120025,6	100,0
У тому числі: деякі інфекційні й паразитичні захворювання	3331,8	4,0	6091,2	5,1
Новоутворення	330,7	0,4	213,2	0,2
Захворювання крові, кровотворних органів і окремі порушення із залученням імунного механізму	457,9	0,6	1869,1	1,6
Захворювання ендокринної системи, розладу харчування й порушення обміну речовин	3466,9	4,2	2646,3	2,2
Розлади психіки й поведінки	703,8	0,9	625,8	0,5
Захворювання нервової системи	246,1	3,0	1443,9	1,2
Захворювання очей й придаткового апарата	3535,6	4,3	3996,8	3,3
Захворювання вуха й сосковидного відростка	2518,6	3,1	3682,4	3,1
Захворювання системи кровообігу	1133,9	1,4	751,4	1 0,6
Захворювання органів дихання	39108,7	47,5	75421,7	62,8
Захворювання органів травлення	3771,3	4,6	4981,6	4,2
Захворювання шкіри й підшкірної клітковини	5940,1	7,2	6761,6	5,6
Захворювання кістково-м'язової системи й сполучної тканини	4709,1	5,7	2449,0	2,0
Захворювання сечостатевої системи	4440,0	5,4	1996,3	1,7
Окремі стани, що виникли у перинатальному періоді		-	1440,7	1,2
Уроджені аномалії (особливості розвитку)	196,4	0,2	571,2	0,5
Симптоми, ознаки й відхилення від норми, виявлені при клінічних і лабораторних дослідженнях, не класифіковані в інших рубриках	288,8	0,4	571,0	0,5
Травми, отруєння й деякі інші наслідки дій зовнішніх причин	5506,3	6,7	4510,8	3,8

Важливим показником здоров'я дитячого населення в цілому є їхній фізичний розвиток. Результати дослідження фізичного розвитку школярів, проведеного Інститутом педіатрії й акушерства Академії медичних наук, дають змогу говорити про певне зниження

основних показників фізичного розвитку дітей в Україні порівняно з даними 2018 року [3]. За останні 10 років виявлене збільшення маси тіла школярів усіх вікових груп, особливо у віці становлення статевих функцій (11-16 років) як у дівчат, так і в хлопчиків [2, с. 45].

Як відзначає С. Гаркуша, за результатами вибіркового дослідження 36,4 % учнів загальноосвітніх шкіл України мають низький рівень фізичного здоров'я, 33,5 % – нижче середнього, 22,6 % – середній і тільки 6,7 % – вище середнього, 0,8 % – високий.

Очевидно, що на етапі глобальної інформатизації сучасного суспільства, яка супроводжується активним використанням підростаючим поколінням різних технічних засобів і, як наслідок, зменшенням рухової активності школярів різних вікових груп, спостерігається зростання рівня захворювань у дітей, що зумовлено гіподинамією, психічними перевантаженнями, негативним впливом екологічних чинників тощо. Відтак виникає потреба в організації такої компенсаторної діяльності учнів у школі, яка сприятиме вияву фізичної активності школярів шляхом використання вчителями фізичної культури ефективних форм фізкультурно-оздоровчої роботи на уроках та в позанавчальний час.

Таким чином актуальною є проблема вдосконалення професійної підготовки майбутніх учителів фізичної культури, які б на основі модернізації освітнього процесу використовували індивідуальний підхід до кожного учня, зважаючи на рівень його фізичного здоров'я, бажання займатися певним видом спортивних занять, щоб організувати систематичну посильну фізичну активність школярів для нейтралізації тривалого періоду роботи за шкільною партою.

СПИСОК ВИКОРИСТАНИХ ДЖЕРЕЛ:

1. Гаркуша С. В. Характеристика стану здоров'я сучасної молоді в Україні. *Вісник Чернігівського національного педагогічного університету імені Т. Г. Шевченка. Серія: Педагогічні науки. Фізичне виховання і спорт*, 2013. № 107. Т. 1. С. 92–95.

2. Іванніков С. І. Підготовка майбутніх учителів початкової школи до застосування індивідуально-диференційованого підходу у фізичному вихованні учнів: дис. ... канд. пед. наук : 13.00.04. Одеса, 2013. 214 с.

3. Інститут педіатрії й акушерства Академії медичних наук URL: <https://ipag-kiev.org.ua> (дата звернення: 15.09.2021).

4. Центр медичної статистики. URL : <http://medstat.gov.ua/ukr/main.html> (дата звернення: 15.09.2021).

Байдюк Любов Миколаївна

викладач кафедри фахових методик
та інноваційних технологій

у початковій школі

*Уманський державний педагогічний
університет імені Павла Тичини*

м. Умань, Україна

ПІДГОТОВКА МАЙБУТНІХ УЧИТЕЛІВ ПОЧАТКОВОЇ ШКОЛИ ДО ВПРОВАДЖЕННЯ МЕТОДУ ПРОЕКТІВ НА УРОКАХ АНГЛІЙСЬКОЇ МОВИ

Останнім часом метод проектів набуває все ширшого використання у навчанні іноземних мов внаслідок раціонального поєднання теоретичних знань і їх практичного застосування для розв'язання конкретних проблем в діяльності учнів. Розвиток пізнавальних навичок учнів, умінь самостійно конструювати свої знання та орієнтуватися в інформаційному просторі, розвиток критичного мислення та формування навичок мислення високого рівня під час проектної діяльності забезпечили велику популярність методу проектів у викладанні іноземних мов.

Навчальне проектування не є принципово новою технологією. Метод проектів виник у 20-ті роки нинішнього століття, у США. Спершу його називали «методом проблем» і розвивався він у межах гуманістичного напрямку у філософії та освіті, в педагогічних поглядах та експериментальній роботі Джона Дьюї. Надзвичайно важливо було показати дитині її особисту зацікавленість у здобутті